

וטעמו של דבר, הויאל ושתים מתוך שלוש הראיות העשויות אותו לזרבון, היו קודם לשיצאה שעה הרואיה להביא קרבן, ושתי ראיות כבר נחשות לראיית זבר, בזמן הרואי לקרבן הזיבה הראשונה, הרי הן **משתייכות** לזיבת הראשונה.

ואין כאן אלא ראיית זיבת אחת ביום השmini, שאינה אלא כראיית קרי בעלמא.

ואי סלאך דעתך קסבר רבוי יוחנן: *לילה איננו מהחומר זמן*, נמצא שמתחלתليل יום השmini חשוב הוא כמו *ש"רואי לקרבן*. ואם כן, **אפילו אם ראה שתים ראיות בלילה אחת ביום**, היה לו רבוי יוחנן לומר: **מביא קרבן נפרד לזיבתו השניה**, שהרי כל ואיזוינו היו לאחר שעה ראייה לקרבן.⁽¹²⁾

ומשנין: **כִּי קָאֵמֶר רַבִּי יוֹחָנָן אֲתִ דִינָנו נְבִי זִיבָה — לְדִבְרֵי חָאָמֵר "לִילָה מַחְוֹסֶר זָמָן"** אמר כך.

אבל רבוי יוחנן עצמו סובר, *שלילה איננו מהחומר זמן*, ולכן אפילו ראה כולם בלילה הרי זה מביא קרבן נפרד, וכל שכן שעשתיים בלילה אחת ביום.

ותמהין: והרי **לְדִבְרֵי חָאָמֵר לִילָה מַחְוֹסֶר זָמָן, פְּשִׁיטָא?**

כלומר: הניחא אם דברי עצמו הוא שאמר רבוי יוחנן, הרי השמיינו שלילה מהחומר זמן הוא. אבל אם לא אמר כן אלא לדברי האומר לילה מהחומר זמן הוא, אם כן מה השמיינו רבוי יוחנן?!¹²

ה. ואם ראה ראייה אחת מתוך שלוש ראיות הזיבה השנייה בלילה, או ראייה אחד ביום השmini, קודם שיצאה לשעה הרואיה להביא קרבן [שהיא ביום], ושתי ראיות ראה אחר כך ביום – אז משוויכים את הראייה הראשונה שראתה בלילה לזיבת השניה, שראיית הלילה מצטרפת לשתי ראיות ביום השmini, לזיבת חדרשה, המחייבת אותו בקרבן נפרד.

וכך אמר רבוי יוחנן: הויאל ואין קרבנות קרבנים אלא ביום, אין נקראת ה"שעה הרואיה להביא קרבן", אלא ביום.

ולפיכך: אם ראה ראיית זיבת אחת בלילה, או ראייה ביום השmini, ושתים ביום, הויאל ושתי ראיות זבר היו כבר אחר שכבר יצאה השעה הרואיה להביא קרבן, מצטרפת אליה ראיית הלילה לשולש ראיות של זיבת חדרשה – והרי זה מביא קרבן נפרד על זיבתו השניה.

ואפשר לצרף את ראיית הלילה הראשונה לשתי ראיות היום, על אף שראיית הלילה הייתה בזמן הרואי לקרבן הראשון ולא לשני, כמו שמצוינו בכל ראייה ראשונה של זבר, שאין לה כל דין זיבת, והרי היא כكري בעלמא, ובכל זאת אם ראה לאחריה עוד זיבת מצטרפת הראייה הראשונה לראייה השניה, לעשותו זבר.

אבל אם ראה שתים ראיות בלילה, או ראייה ביום השmini, שאינה שעיה הרואיה לקרבן, וכבר נעשה זבר בלילה, ואחר כך ראה עוד ראייה **אחד ביום השmini** – הרי זה **אינו מביא קרבן על הזיבת השניה**.

12. לדעת האומר לילה איננו מהחומר זמן, הרי אפילו אם ראה כל שלוש הראיות בלילה, הרי